

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De canonibus quos Concilium posuit, & quòd cum canonem statuere
voluerat, vt quicunq[ue] ad sacerdotij dignitaiem euecti eßent, cum
vxoribus, quas anteq[ue] sacrus initiati Cap. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

de fide, & de festo Paschæ decisionem, quæ iam tum episcoporum subscriptionibus confirmata fuerat, percunctatum esse, utrum ille eorum approbaret sententiam. Respondisse autem Acesium nihil novi decisum esse, conciliiq; decretum laudasse. Sic namq; se ab ineunte ætate didicisse tum credendum, tum festum agendum esse. Cui imperator, cur ergo, inquit, cum eadem sentias quæ cæteri, te ab eorum cõmunionem segregas? Cum verò in medium proferret Acesius dissensionem, quæ regnante Decio inter Nouatum & Cornelium intercesserat, & quomodo qui post baptismum peccato illo, quod peccatum ad mortem sanctæ scripturæ vocat, se obstringeret, mysteriorum cõmunionem indigni essent (nã non in sacerdotum, sed in Dei solius situm esse potestate, illud peccati genus ignoscere) imperator accepto sermone, dixit erigito tibi scalam, Acesi, & solus in cælum ascendo. Que quidem arbitrator imperatorem Acesio dixisse, non quò eum laudaret, sed quò homines existimarent se minime à peccati labe vacuos esse.

Ca^m istud de paphnutio canonem statuere voluerat, ut quicumq; ad sacerdotij dignitatem euecti essent, cum vxoribus, Arrianisq; familiaribus, quas anteq; sacris initiati erant duxerant, non est suspectus. nã in Concilio nigeno cõtrarium creditur statutum. nã in Concilio nigeno cõtrarium creditur statutum. nã in Concilio nigeno cõtrarium creditur statutum.

De canonibus quos Concilium posuit, & quòd cum canonem statuere voluerat, ut quicumq; ad sacerdotij dignitatem euecti essent, cum vxoribus, Arrianisq; familiaribus, quas anteq; sacris initiati erant duxerant, non est suspectus. nã in Concilio nigeno cõtrarium creditur statutum. nã in Concilio nigeno cõtrarium creditur statutum. nã in Concilio nigeno cõtrarium creditur statutum.

CAP. XXII.

ex Eusebio de Democriti fuisse. en. 9 et Epiph. heresi. 59 2^a

Concilium verò ad mores eorum, qui in ecclesiis atatem degunt, rite instruendos omni cura & cogitatione incumbens, leges, quas vocant Canones, fanciuit. Ad idum est de hac re deliberatum, aliis visum est legem introducere, quæ iuberet, ut episcopi, presbyteri, diaconi & subdiaconi, cum vxoribus, quas antè duxissent, quàm essent sacris initiati, neutiq; dormiret: at Paphnutius cõfessor in medi cõfessus surgens, illi legi cõtradixit: nuptiasq; honorabiles, & cõsuetudinè virorum cum suis vxoribus, continentiam vocauit. Postremò conciliū hortatus est, ut talè legem minime promulgaret. Nam rem esse ad ferendum difficilem: & fortasse causam illorum vxoribus fore, ut non satis castè vitam

vitam traducant. Ac veterem ecclesiæ traditionem esse, ut qui cælibes gradum sacerdotalé consecuti fuissent, postea minime vxores ducerent: qui autem post nuptias ad eum ordinem vocati essent, hi ab vxoribus, quas habebant, minime separarentur. Atq; ista quidem, licet coniugii experts, fualit Paphnutius. Cuius sententiã approbavit cõcilium: & de hac re nullam legem tulit, sed eam in cuiusque arbitrio, non in necessitate poni voluit. De aliis autem rebus, uti sibi rectum videbatur, leges, quibus ecclesiæ status gubernaretur, conscripsit. Verùm has, cum apud multos extent, facilè est cuique pro arbitratu perlegere,

De Meletio, & quomodo sanctum Concilium pulcherrimè quæ ad causã eius cognitionem spectabant, disposuerit.

CAP. XXIII.

HIS accedit, quòd cum in res à Meletio in Aegypto fortè gestas accuratè inquisitum esset, concilium contra eum pronuntiauit sententiam, ut videlicet Lycù incoleret, nomèq; solù retineret episcopi: atq; de reliquo neque in vrbe, neque in pago vllum ecclesiæ ministrum ordinaret. Qui autem essent iam ab eo constituti, illi neque à communionem quidem, neque à ministerio excluderentur, sed tamen cæteris clericis in singulis ecclesiis ac provinciis constitutis, essent honore inferiores. Quinetiam ut in loca demortuorum succederent, si modò tum suffragio populi idonei viderentur, tum episcopus ecclesiæ Alexádrinæ eos designaret: sed minimè liceret, quos vellét, suo ipsorù arbitrio deligere. Istud quidem cõcilio æquum putabatur, cum secum consyderaret, quàm temerario & præcipiti impetu ad ministros ecclesiæ creandos, tum Meletius ipse, tum suæ opinionis fautores ferri consueuissent. Nam Meletius, cum Petrus, qui pòst martyrio occubuit, eo tempore, quo Alexádrinam regebat ecclesiam, propter persecutionem tum ingrauescentem fugam cepisset, ministrorum ordinationes ad Petrum solum pertinentes sibi arripuit.

Quòd